

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szunyogh Csilla ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen további végkielégítés és jubileumi jutalom kifizetése iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróság 1.M.812/2009. szám alatt megindított és a Baranya Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.451/2009/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. március 2. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Pf.21.451/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultságának megszerzésére és igénybevételének szándékára tekintettel az alperestől a határozatlan időre szóló közszolgálati jogviszonyának felmentéssel való megszüntetését kérte. Az alperes a kérelemnek helyt adott, és nyolc hónap felmentési idő figyelembevételével - amelyen belül a felperest négy hónapra a munkavégzés alól felmentette - a közszolgálati jogviszonyt 2008. december 30-ával megszüntette hat havi végkielégítés kifizetése mellett.

A felperes keresetében a már megfizetett végkielégítésen túlmenően további négy havi illetményének megfelelő összegű végkielégítés, valamint öt havi illetményének megfelelő összegű 40 éves kedvezményes jubileumi jutalom megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmében mindkét igény tekintetében a jogalap hiányára hivatkozott.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság az 1.M.812/2009/4. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 2.593.905 forint jubileumi jutalmat, valamint késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvénynek (Ktv.) perbeli időben hatályos 19. § (2) bekezdésében foglalt feltételeivel nem rendelkezik, mivel a közszolgálati jogviszony megszűnésének időpontjában az öregségi nyugdíjra vagy a korelvezményes öregségi nyugdíjra való jogosultságot még nem szerezte meg, ezért további végkielégítésre nem jogosult.

A kedvezményes jubileumi jutalomra vonatkozó igénnyel összefüggésben a Ktv. 49/E. § (5) bekezdés b) pontját akként értelmezte, hogy a 40 éves jubileumi jutalom kedvezményes igénybevételehez a törvény nem követeli meg a közszolgálati jogviszony megszűnése időpontjában a nyugdíjasként minősülést (Ktv. 19/A. §), hanem csupán azt írja elő, hogy a köztisztviselő a 40 éves közszolgálati jogviszonyhoz képest 36 év vagy azt meghaladó közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkezzen. A felperes e feltételeknek megfelelt, ezen igénye alapos volt.

A felperes és az alperes részéről egyaránt előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság az 1.Pf.21.451/2009/4. számú ítéletében a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 1.927.200 forint végkielégítést, valamint késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a felperesnek a további végkielégítés megítélésére irányuló fellebbezése elbírálása során annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes a közszolgálati jogviszonyának megszűnésétől számított öt éven belül a 62. életévét betölti, és a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság ... számú határozatában foglaltak szerint az öregségi nyugdíj megállapításához szükséges szolgálati idővel rendelkezik, ezért a Ktv. 19. § (2) bekezdésében foglaltak helyes értelmezése szerint a további négy havi illetmény összegével megegyező végkielégítésre jogosult.

A másodfokú bíróság a 40 éves kedvezményes jubileumi jutalomra való jogosultság tekintetében - utalva a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.613/2006/3. számú eseti döntésében adott iránymutatásra is, az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával egyetértett.

Felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a munkaügyi bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében való elutasítását, valamint költségei megfizetésére kötelezését kérte.

Érvelése szerint a törvény a jubileumi jutalom kifizetésének feltételeként a nyugdíjasnak minősülést írja elő, ahogyan azt az EBH.2004.1059. szám alatt közzétett elvi határozat is tartalmazza.

A végkielégítés rendeltetése, hogy azokat kárpótolja, akik a garantált előmenetel és foglalkoztatás tudatában létesítettek közszolgálati jogviszonyt, és ezt a biztonságot önhibájukon kívül vesztették el. Ezzel szemben a felperes az előrehozott öregségi nyugdíj megállapítását és arra tekintettel, a közszolgálati jogviszonyának megszüntetését maga kezdeményezte, azt nem önhibáján kívül vesztette el. De ezen túlmenően is a törvény az adott juttatásra jogosító feltételek között az előrehozott öregségi nyugdíjat nem említi, ezért a felperes részére a további négyhavi végkielégítés nem jár.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontja szerint a közszolgálati jogviszony megszűnése esetén a köztisztviselőnek „nyugdíjazásakor” ki kell fizetni a 40 év közszolgálati jogviszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 4 év vagy ennél kevesebb van hátra (40 éves kedvezményes jubileumi jutalom).

A törvény e rendelkezése a kedvezményes jubileumi jutalomra való jogosultság feltételeként nem azt követeli meg, hogy a köztisztviselő a jogviszonya megszűnésekor nyugdíjasnak minősüljön, hanem azt, hogy a közszolgálati jogviszonyának megszűnése és a nyugdíjazása összefüggjön. Ez nem értelmezhető úgy, hogy a közszolgálati jogviszonynak a nyugdíjazásra tekintettel ezen a jogcímen kell megszűnnie.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes a közszolgálati jogviszonya megszűnésének időpontjában több mint 30 év közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkezett, és a következő naptól, vagyis 2008. december 31-étől öregségi teljes nyugdíjban részesült. E tények alapján megállapítható, hogy a 40 éves kedvezményes jubileumi jutalomra való jogosultságának feltételei fennálltak, mivel a közszolgálati jogviszonyának

megszűnése és „nyugdíjazása” (nyugdíjban részesülése) összefüggő folyamat volt. Az alperes által hivatkozott elvi határozat a tényállás eltérősége miatt a perbeli jogvita eldöntésénél nem volt alkalmazható.

A Ktv. 19. §-ának (2) bekezdése szerint a végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra (12/A. § (1) bekezdés a) pont), vagy a korkedvezményes öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg.

A Legfelsőbb Bíróság egyetért a másodfokú bíróságnak azzal a jogértelmezésével, hogy a többlet végkielégítés tekintetében fennálló jogosultság törvényi feltételeit illetően az volt az eldöntendő jogkérdés, hogy a felperes a szolgálati jogviszonya megszűnésének időpontjától számított öt éven belül jogosult lett volna vagy sem az öregségi nyugdíjra. Ennek a perbeli időben meghatározott feltétele a 62. élet betöltése és legalább 20 év szolgálati viszony volt. Peradat, hogy a felperes 2008. december 28-án a 60. életévét betöltötte, a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság határozatából pedig az alperes által sem vitatottan megállapítható, hogy a felperes az öregségi nyugdíj megállapításához szükséges szolgálati idővel rendelkezett [a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) perbeli időben hatályos 18. § (1) bekezdés]. A Ktv. 19. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételek megvalósulására tekintettel közömbös, hogy a közszolgálati jogviszony megszüntetését a felperes maga kezdeményezte.

A fenti indokolásra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság jogszabálysértés hiányában a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alperest megillető teljes személyi illetékmentességre figyelemmel az állam viseli.

Budapest, 2011. március 2.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő